

Nr. 81 – Leygardagur 27. apríl 1996

Fólkátónleikur á fløgum

Rættilig ferð kemur á útgávuvarnar hjá Tutli í vár, nú tvær ljómflögur við fólkátónleiki koma út. Ætlanir eru um at geva fleiri flögur út seinni

«Suleskær» er ein spælimannabólkur úr Norðurljóðlandi, sum gevur út sína plátu nr. 2 hjá Tutli. Fleiri av tónleikarunum hava gjøgnum fleiri ár verið við í føroyskum bólkkum. Leiðarin av bólkinum er Eski Romme, sum spældi við í Kræklingum – eisini á fleiri LP-plátum í 70-árunum. Annars eru Ivar Bærentsen og Erling Olsen, sum

eru fastir limir í Spælimonnum, við á fløguni. Fleiri lög eftir Ivar er uvið á plátuni hjá Suleskær. Hin flögan er ein endurútgáva av «Gluggamynd». Plátan kom út í 1983 sum LP og kassetta. Endurútgávan sum CD er eitt lítið í eini ætlan at endurútgæva tónleik, ið annars bert er at fáa í LP. Tutli hevur fingið eitt ótal av fyrri

spurningum um júst Gluggamyndina. Henda uppgávan er ein klassikari hjá Tutli, væl dæmd bæði í Føroyum og uttanlands. Tað er Palli Hansen, sum er leiðari av bólkinum, og hann hevur saman við Jóhannusi á Rógvi Joensen funnið tað upprunliga bandið fram og teir hava ljóðblandað flöguna av nýggjum.

Av øðrum útgávum, sum Tutli hevur endurprentað sum flögu, eru Kári P. Vælferðarvisur. Hinumegin ringvegin, Kristian Blak: Antifonale; Harra Pætur og Elinborg. -Enekk: Andlit hins tigandi. Ætlanir eru at halda fram við at endurútgæva Kingolög, tvær Yggdrasilflögur og Spælimenninar í Hoydølum.

«Gluggamynd» og «Suleskær» kosta 129,- kr. í handlunum.

Vit vunnu seinna hálvleik

DAGNY JOENSEN

Tað er strævið at vera hyggjari og lurtari, tá tað fer at vára og vit helst vilja vera alla aðrastaðni enn í stovu-horninum, har sjónvarpið ella útvarpið royna at fanga áhuga okkara. Sjálvandi er «Dagur & Vika» eins umráðandi fyrri tey flestu sum útvarpsstíðindini á middegi og á kvöldi. Í vikuni var væl undirbygd og upplýsandi sending um Lívískastøðina í Skopun. Spurningin var, hví hon júst var bygd í bygdini, sum átti landsstýrismannin í fiskivinnumálum júst tá. At landsstýrismaðurin eisini var entreprenur og fekk stjóran á Fiskirannsóknarstovuni við sær, gjørdi ikki

søguna minni áhugaverda. Ótølandi bungutrummur sum undirspæl í sendingini gjørdi tað nær um ómøguligt fyrri eitt smásært tónleikaoyrað at fylgja við. Tá er so lætt at flyta á aðra rás, og tá TV3 borðreiddi við «Mænd ingen adgang» og evnið var sexlívið hjá monnum, so var forvitnið til staðar. Danir verða ofta mis-skiltir á okkara leiðum, men tað er ikki til at skilja, at tilkomið fólk, bert við at fáa ljóskastaran á sín persón, kunnu borðreidda við sínum innastu tonkum og líkamligu og sálarligu fyrirumum og vansom. Tað virkar sjúkligt, ella eisini er samfelagið, sum hesi fólk búgva í, so avskeplað, at virðingin fyrri menniskjum er burtur.

Har søtu teir so fittir á rað, hesir mennir og tosaðu opinskáð um misneyndaða sexlív teirra. Ein misti hugin til konuna, men tað bílaði ikki, tá aðrar kvinnur komu upp í leikin. Annar gjørdist impotentur og fór at drekka, men um orsökina var at flaskan fekk fyrsta prioritet, kom ikki fram. Ein triði maður var prostitueraður og tók sær av teimum konum, sum maðurin ikki tímdi at fara í song við. So var tað støddin millum beinini hjá monnum, sum ikki var í lagi. Niðurstøðan var, at menn nú herma eftir kvinnum. Teir fáa kynslutin gjørdan størri, fyrri at kenna seg sum rættar menn, eins og kvinnurnar fáa skurðviðgerð fyrri at fáa stórar boppur, fyrri at kenna

seg sum rættar kvinnur. Hetta ljóðar sum innihaldsleyst mæn, um eitt alvarsligt evni, men av tí at stóru partur av sjónvarpshyggjarum siggja TV3, verður henda viðmerkingin skrivað. Ótrúligt, men satt! Útvarpið riggar best til fótbóltsendingar, einamest tí útvarpsmenninir duga so væl at gera hendingarnar livandi, men eisini tí at útvarpið var fyrst við úrslitunum. Tað gjørdi ikki uppgávuna lættari hjá frásøgu-manninum í SvF, at hann ivaleyst hevði lurtað eftir útvarpinum, tí tá málið kom, var tað bert ein staðfesting. Stuttligast var at hoyra útvarpsmannin aftaná loknan dyst siga, at føroyingar vunnu seinna hálvleik, við

einum máli móti ongum! Óneyðugt er at siga, at føroyingar tapu try máli í fyrri hálvleiki. Hetta kvøldið var Dagur & Vika útsett heilan tíma, og tá hon at enda kom á skíggjan, var fótbólturin nevndur beinanvegin. So komu tíðindini frá okkara heimliga umhvørvi, men stóru partur av tíðindunum var um hondbólt. Eg helt, at SvF kanska hevði mistikið seg, og helt at tað var hósdagur, men so kom frágreiðingin: flaggdagur var dagin eftir, og tí ongin tíðinda- og írtóttarsending. Nýtist írtótturin at fáa so stóran leiklut? Tað er so nógv annað, sum leikar á. Jú, men vit finga frásøgum um føroysk víðurskifti, í einari íslenskari sending, har vit enn einaferð finga

endurtikið kreppustøðuna í Føroyum síðani 6. oktober 1992 og frameftir. Eg skilji ikki, hví vit framhaldandi skulu troystast við føroyskum politikarum og embætismonnum, sum vit hava hoyrt og sæð øll hesi árin, og sum vit helst vilja gloyma. Evnið er viðgjørt út í æsir, og nú er at líta fram, og ikki aftur, sum í einum ræðufilmi at spola aftur. Hendingarnar broytast ikki, fyrri tað um myndin verður hildin upp fyrri íslendingum í føroyska sjónvarpinum.